

Strejček Hlad

Helena Vondráčková

Bez hlavy a bez paty
svět je jako pustá ulice.
Ještě k tomu včera, pane,
vylili mi péra z bytu,
motám se tu jako jepice.

Po cihelnách spím,
ze smetí jím
a popelím se jako slepice.

Bez bytu a bez šatů
jdou za mnou jen stopy zavátý.
Po všechny ty roky, pane,
dupou za mnou kroky, pane,
a šlapou mi při tom na paty.

Když se ohlídnu
zase vidím
jen za sebou své stopy zavátý.

Kdo to tu dupe?
Kdo to tu chodí?
Kdo mě to nenechá spát?

Ať jde svou cestou,
ať mě nebudí.
Za mnou chodí strejček hlad.

Bez hlavy a bez paty
mám život jak zmoklá slepice.
Kdo ví kolik roků, pane,
třeba jen pár kroků,
třeba zhasnu někde jako jepice.

Je to zatraceně jednotvárná
zatraceně dlouhá ulice.